

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

§. I. De primâ Consuetudinum Divisione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

II. Dicitur ab eodem pro Lege suscipi, cum Lex deficit. *ibid.*

III. Idem annumerat inter Legis conditiones, quod sit juxta Patriæ Consuetudinem. Quod partim proponit, ex eo quod Consuetudo pro Lege habeatur. C. 2. DIST. IV.

IV. Conferunt infinitis in Locis cum aliis Juris Partibus, diciturque servanda ut Lex. C. 5. 6. 7. DIST. XI.

V. Docet JUSTINIANUS diuturnos Mores, qui idem sunt ac longa Consuetudo, vim Legis habere. C. 6. DIST. XII.

VI. Revocari jubet Idem, quod fit contraria longam Consuetudinem. C. 7. d.

VII. CAROLUS MAGNUS ita agnoscit, Consuetudinem esse Juris Partem, ut Populos sibi subditos distinguat in eos, qui Lege, & eos, qui Consuetudine reguntur. C. 37. CAUS XI. QUÆST. I.

VIII. Quod à Generali Ecclesiæ Consuetudine est alienum vitandum est. C. 11. 12. DIST. XII.

§. II.

Quare Consuetudo sit Pars Juris?

R E G U L A.

Non alia habentur in Canone circa hunc §. quam ista.

I. Si Consuetudini suffragetur veritas, nil firmius retineri oportet, quia nil melius servatur. C. 7. DIST. VIII. §. Hoc.

II. Consuetudinis Ususque longevi non vilis est autoritas. C. 4. DIST. XI. C. 9. *De Consuetud.*

III. Si Consuetudines nihil astimamus, hinc multum detrimenti Religio feret. C. 5. *Ead. DIST.*

Consuetudo pertinet quoque ad Jus, prout est Juris interpretatio, est enim optima Legum Interpres. C. 9. de Sepult. C. 8. de *Confuet.* eaque interpretatio praefertur ei, quæ ex verborum propriâ significacione petitur. FAGNAN. in C. 12. de *Judic.* n. 87.

§. III

A quo tempore Consuetudo est Pars Juris?

R E G U L A.

Consuetudo est Juris Humani Pars antiquior. §. 1. Verò *Confuet.* paulò ante initium. DIST. VII.

RATIO GRATIANI, ex quo REGULA defumitur, hæc est; A quo Homines simili habitare cœperunt, quod accidit statim ac Civitas à Cain adficata est, Consuetudine regi etiam cœperunt, Leges autem ab iis longè posterius conditæ sunt.

PUNCTUM SECUNDUM.

De Consuetudinis Naturâ.

Secundi Puncti duplex est sensus, nimirūm. 1. Quid significet hæc vox, Consuetudo, & 2. Quid sit Res hæc vox significata; ideoque in duos §. dividetur.

§. I.

Quid significet hæc Vox, Consuetudo?

R E G U L A.

Nil aliud in Canone circa hunc §. quam istud, legitur.

Vocatur Consuetudo Quod in Communi est usu. C. 6. DIST. I.

§. II.

Quid sit Res Nomine Consuetudinis significata

R E G U L A.

Hoc unum docet Canon circa hunc §.

Consuetudo est Jus quoddam moribus institutum, quod pro Lege suscipitur, cum deficit Lex. C. 5. DIST. I.

PUNCTUM TERTIUM.

De Consuetudinis Divisionibus.

§. I.

Quotuplex sit Consuetudinum Divisio?

R E G U L A.

Quadruplex tantum ex Canone insertur Consuetudinom Divisio.

I. Consuetudo est scripta, vel non scripta. C. 5. DIST. I.

II. Consuetudo est ex se bona, vel mala. C. 6. DIST. IV. C. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

III. Consuetudo est ex se nec bona, nec mala. C. 11. DIST. XII.

IV. Consuetudo est vel Generalis, vel Particularis. C. 12. 13. DIST. XII.

Prætermittitur Quinta Divisio Consuetudinis, in illam, quæ est contraria Jus, & illam, quæ est præter Jus, quia de illa non fit expressa Mentio in Canone: Posterior est ea, que versatur circa Res nullæ Lege præcepta, nec veritas: illius meminit GONZALEZ in C. 1. de *Confuet.* n. 11. necnon discriminis inter utramque, quod caret fundamento in Jure.

Idem sit de Divisione in Consuetudinem, quæ excedit memoriam Hominum, & eam, quæ non excedit, quia hæc Circumstantia est merum accidens, quod cuique præfatarum specierum Consuetudinis convenit, cum nulla sit, quæ immemorialis esse non possit, idèque nota si sufficiet, quod ea, que huic pecularia sunt, colligit FAGANUS variis locis, sed præcipue in Cap. 1. de *Consuetudine* à n. 49. usque ad finem C. 4. ibid. n. 33. & 36. C. 4 de *Relig. Dom.* n. 34. C. 14. & 27. de *Jure Patr.* nempe, eam habere vim Titiuli, seu Privilegii, nisi sit ex illis, quæ à Jure expressè probantur, vel Personæ sint incapaces Rei, de quâ agitur: hinc Canones Derogantes Consuetudini addunt quandisque hæc verba, *etiam immemorialia.*

PUNCTUM QUARTUM.

Quid cuique Consuetudinum generi conveniat.

Puncti IV. tot sunt Partes, quot Consuetudinum genera.

§. I.

De Prima Consuetudinum Divisione.

SECTIO I.

R E G U L A.

Nil aliud docet Canon circa Primam Consuetudinis Divisionem, quam istud.

Non differt, an Consuetudo Scripturâ, an Ratio confitit; unde GRATIANUS merito infert, Consuetudinem aliam esse scriptam, aliam non scriptam, sed non recte judicat, scriptam idem esse ac Constitutionem, cum ista expressè fiat, ab Habente potestatem condendi Legem, Consuetudo verò à Subditis flatus.

statuatur, non dissentiente Legislatore: Cùm præterea Constitutionis certa sit vulgo origo; Consuetudinis sèpius incerta: Constitutio uno momento fiat; Consuetudo longo Temporis spatio egeat, ut stabilitur.

Nota obiter circa hanc Divisionem 1. eam esse merè accidentalem, utique peritam tantum ex modo, quo Consuetudo ad Posteros transmittitur, qui est accidens.

2. Constitutionem, quæ jamdiu servatur, dici posse Consuetudinem eo sensu, quod in Communi sit Usu; sed Consuetudinis nomine propriè intelligi Jus Moribus introductum, eodemque modo perseverans.

§. II.

De Priore Secunda Consuetudinum Divisionis Parte.

R E G U L A .

Quæ docet Canon circa Bonam Consuetudinem, ad ista reducuntur. 1. Quid sit? 2. Quid faciendum circa Bonas Consuetudines? 3. Quæ Seculares vel Ecclesiasticae Consuetudines inter Bonas ponendæ sint.

S E C T I O . I.

Quid ex Canone sit Bona Consuetudo.

R E G U L A .

Nil aliud docet circa hanc Sectionem Canon, quam ista.

I. Consuetudo Bona est illa, quæ Ratione constat, Religioni convenit, Disciplinæ congruit, Salutique proficit. C. 5. DIST. I.

II. Bona Consuetudo est illa, quæ Juri Naturali & Divino conformis est, quæ cum Fide ac cum Veritate manifestat concordat. C. 8. DIST. XII.

Nota obiter, Definitiones vel Descriptiones malæ Consuetudinis, de quibus postea, posse in contrario sensu applicari bona Consuetudini, sicut Definitiones istius possunt in eodem sensu malæ Consuetudini pariter accommodari.

III. Est illa, quæ est rationabilis, & legitimè præcripta; id est per Tempus ad legitimam præscriptiōnem necessarium inducta: Tempus autem, illud est 10. annorum secundum Leges, & 40. secundum Canonem. C. 11. De Caus. C. 3. De Cau. Poss. PANORMITANUS C. 11. De Consuet.

S E C T I O . II.

Quid faciendum circa Bonas Consuetudines.

R E G U L A .

Non alia circa hanc Sectionem in Canone habentur, quam ista.

I. Ut bona Leges diligenter, studiosè & illibatè, servanda sunt. C. 5. 6. 7. 8. DIST. XI. Et tota fere, DIST. XII.

II. Cùm diversæ sunt, quæ magis Rationabiles, præferendæ sunt. C. 6. de Cons.

III. Juxta illas judicandum. C. 3. De eo, qui mittitur &c.

IV. In Parochiis vel Episcopatibus noviter ereditis servanda sunt Consuetudines Vicinarum Ecclesiarum quoad jura Parochis vel Episcopis solvenda. C. 22. de Censib.

V. Generalis Ecclesia Consuetudo in celebrandis Divinis Mysteriis servanda est. C. 13. de Celeb. Miss.

VI. In Celebrandis Festis & observandis Jejuniis,

Locorum Consuetudines sunt sequendæ. C. 2. de Observ. Jejun.

VII. Ecclesia Suffraganea servare debet quod Beati Petri Sedem vel suam Metropolim servare viderit & docere. C. 5. De Sponsa duorum

S E C T I O . III.

Quæ bona Consuetudinis exempla in Canone legantur.

R E G U L A .

Non alia hujusmodi exempla in Canone leguntur, quam ista.

I. Quod Fideles Crucis signaculo se insigniant. C. 5. DIST. XI.

II. Quod Panis & Calix eo, quo fit, modo concrentur. *ibid.*

III. Versus Orientem adoretur. *ibid.*

IV. Quod Baptismatis Fons oleo benedicatur. *ibid.*

V. Baptisandi ungantur. *ibid.*

VI. Quod verbis Satanae & Angelis ejus abrenuntient. *ibid.*

VII. Quod inferior Judicis Officialis aliquid non immoderatum à Partibus accipiat. C. 15. CAUS. XIV. QUEST. V.

VIII. Quod die Dominicâ & diebus Pentecostes stantes oremus. C. 10. De Conf. DIST. III.

IX. Quod die Dominicâ non jejunetur. C. 14. 15. Ead. DIST.

X. Si Ecclesia, Res vel Privilegia acquirat Consuetudo. C. 8. CAUS. XVI. QUEST. III.

XI. Quod multo plus vini, quam aquæ, in Calice ponatur. C. 1. De Celeb. Miss.

XII. Quod, dum evenit Nativitas Domini die Veneris, eo die Carnes comedantur. C. 3. de Observ. Jejun.

XIII. Quod Domini Passio, Resurreccio, in Cœlum Ascensio, Adventus Spiritus Sancti anniverariâ Solemnitate ubique celebrentur. C. 11. DIST. XII.

XIV. Quod Abbas ex alterius Monasterii gremio assumatur, id postulante Monasterii, cuius fit Abbas, necessitate vel utilitate. C. 8. de Consuet.

§. III.

De altero Secunda Divisionis Membro, sive, Quæ notanda in Canone circa Consuetudinem malam.

R E G U L A .

Non alia notanda, quam ista. 1. Quid sit mala Consuetudo. 2. Quæ exempla malæ Consuetudinis. 3. Quid faciendum circa malam Consuetudinem.

S E C T I O . I.

Quid sit mala Consuetudo.

R E G U L A .

Consuetudo, cui unum ex sequentibus competit, juxta Canonem mala est.

I. Si Rationi adversetur. C. 6. DIST. IV. C. 1. DIST. XI. C. 3. de Consuet.

II. Si Veritati manifestata fit contraria. C. 4. 5. 6. 7. 8. &c. DIST. IX. C. 8. de Sent. & Re jud.

III. Si Jus Naturale vel Divinum iudat. C. 2. DIST. VIII. C. 13. CAUS. XXXII. QUEST. VII.

IV. Si Fidei officia. C. 6. 7. 8. 9. DIST. XI.

V. Si vitio faveat. C. 1. DIST. XLIV.

VI. Si Sacris Canonibus fit inimica. C. 3. 7. de Consuet.

VII. Si Legibus Humanis opponatur. C. 1. 4. DIST. XI. C. 5. de Juram Calumn.

VIII. Si Multorum Saluti nocere possit. C. 89. de Panit. DIST. I.

IX. Si